

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 października 2021 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Monika Roslan - Karasińska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 15 października 2021 r. w Warszawie

sprawy M. Ś.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o zasiłek opiekuńczy

na skutek apelacji organu rentowego

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi- Południe, VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 14 kwietnia 2021 r. , sygn. akt VI U 46/21

oddala apelację.

SSO Monika Roslan – Karasińska

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 14 kwietnia 2021 r. sygn. akt VI U 46/21 Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zmienił decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z 26 listopada 2020 r. znak: (...) w ten sposób, że przyznał odwołującej się M. Ś. prawo do zasiłku opiekuńczego za okres od 10 sierpnia 2020 r. do 28 sierpnia 2020 r.

Powyższą decyzją Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. odmówił M. Ś. prawa do zasiłku opiekuńczego za okres od 10 sierpnia 2020 roku do 28 sierpnia 2020 roku. W uzasadnieniu decyzji organ podał, że dodatkowy zasiłek opiekuńczy z ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych przysługiwał jedynie do 26 lipca 2020 roku, wobec czego odwołująca się powinna za okres przypadający po dniu 27 lipca 2020 roku wykazać także przesłankę w postaci nieprzewidywalności zamknięcia żłobka. Organ dalej podał, że odwołująca się nie poinformowała o powodzie zamknięcia żłobka i o dacie poinformowania o jego zniknięciu. Od powyższej decyzji M. Ś. wniosła odwołanie, wskazując, że żłobek, do którego miał uczęszczać jej syn, w związku z obostrzeniami wprowadził limit miejsc do przyjęcia, w którym jej dziecko się nie zmieściło.

Sąd Rejonowy ustalił, że M. Ś. w okresie od 10 sierpnia 2020 roku do 28 sierpnia 2020 roku opiekowała się w domu swoim dzieckiem, którego nie mogła w tym czasie posłać do żłobka, ze względu na limity wprowadzone w żłobku w związku z sytuacją epidemiologiczną w kraju. Syn odwołującej się uczęszczał w roku szkolnym 2019/2020 do żłobka, w czerwcu 2020 roku rodzice złożyli wniosek o kontynuację i dostali potwierdzenie ze żłobka o zakwalifikowaniu dziecka do dalszego pobytu w żłobku od lipca 2020 roku.

W lipcu 2020 roku jednak dziecko nie było w żłobku, ponieważ odwołująca się przebywała wówczas na urlopie wypoczynkowym i zajmowała się dzieckiem w domu.

Urlop wypoczynkowy kończył się jej dnia 7 sierpnia 2020 roku. Dopiero dnia 7 sierpnia 2020 roku o godzinie 19:00 odwołująca się w rozmowie telefonicznej z dyrektorem żłobka dowiedziała się, że jednak ze względu na limity przyjęć jej dziecko nie zostało ujęte na liście do przyjęcia w poniedziałek do żłobka. To zamknięcie żłobka dla dziecka odwołującej się ze względu na limity przyjęć, było dla niej nieprzewidywalne.

W okresie od 10 sierpnia 2020 roku do 28 sierpnia 2020 roku w gospodarstwie domowym odwołującej się nie było innego dorosłego domownika, który mógłby się zająć opieką nad dzieckiem, mąż odwołującej się wówczas pracował i nie było możliwości jego przejścia na pracę zdalną.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zeznania odwołującej się, które zostały uznane za wiarygodne w całości, brak jest bowiem materiału dowodowego, który mógłby podważyć ich wiarygodność. Strony nie wniosły o uzupełnienie materiału dowodowego.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy zważył, że zgodnie z art. 4 ust. 1c ustawy z dnia 2 marca 2020 roku o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, w przypadku zamknięcia żłobka, klubu dziecięcego, przedszkola, szkoły lub innej placówki, do których uczęszcza dziecko, albo niemożności sprawowania opieki przez nianię lub dziennego opiekuna z powodu (...)19, ubezpieczonemu zwolnionemu od wykonywania pracy oraz funkcjonariuszowi, o którym mowa w ust. 4, zwolnionemu od pełnienia służby, z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r.

o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa przysługuje dodatkowy zasiłek opiekuńczy do dnia 28 czerwca 2020 roku. Jednocześnie zgodnie z art. 4 ust. 3 ustawy Rada Ministrów może, w celu przeciwdziałania (...)19,

w drodze rozporządzenia, określić dłuższy okres pobierania dodatkowego zasiłku opiekuńczego niż wskazany w ust. 1-ld dla poszczególnych grup osób uprawnionych oraz w zależności od funkcjonowania poszczególnych placówek, o których mowa w tych przepisach, mając na względzie okres obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz skutki nimi wywołane. Takie rozporządzenia były cyklicznie wydawane i przedłużały okres dodatkowego zasiłku opiekuńczego.

Jak wynika z uzasadnienia zaskarżonej decyzji organ odmówił prawa do zasiłku opiekuńczego, gdyż rozpoznawał je nie na podstawie wskazanej wyżej ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, tylko na podstawie art. 32 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. ZUS wskazał bowiem, że dodatkowy zasiłek opiekuńczy z ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych przysługuje jedynie do 26 lipca 2020 roku. Wobec tego za późniejsze okresy należy przejść

do analizy przesłanek z art. 32 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, który faktycznie mówi o nieprzewidzianym zamknięciu żłobka. Zgodnie z art. 32 ust. 1 pkt 1 lit. a tej ustawy zasiłek opiekuńczy przysługuje ubezpieczonemu zwolnionemu od wykonywania pracy z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem w wieku do ukończenia 8 lat w przypadku nieprzewidzianego zamknięcia żłobka, klubu dziecięcego, przedszkola lub szkoły, do których dziecko uczęszcza.

W ocenie Sądu Rejonowego w niniejszej sprawie doszło do spełnienia przesłanki nieprzewidzianego zaniknięcia żłobka. Sąd miał bowiem na uwadze, że dziecko odwołującej się znajdowało się na liście kwalifikacyjnej do żłobka, co oznaczało, że powinno do tego żłobka chodzić. Co prawda żłobek był zamknięty ze względu na przerwę wakacyjną, jednak

od 10 sierpnia 2020 roku miał zostać z powrotem otwarty, a dziecko odwołującej się znajdowało się na liście dzieci zakwalifikowanych do tego żłobka. Uczęszczało do niego również w poprzednim roku szkolnym. Odwołująca się słusznie więc mogła oczekiwać,

że od 10 sierpnia 2020 roku jej dziecko wróci do żłobka. Jednak okazało się, że ze względu na limity wprowadzone w żłobku w związku z sytuacją epidemiologiczną w kraju, dziecko odwołującej się nie może aktualnie zostać przyjęte do żłobka, jest poza limitem. O tym fakcie odwołująca się dowiedziała się dopiero 7 sierpnia 2020 roku wieczorem. Tym samym należy uznać, że fakt zaniknięcia żłobka ze względu na limity przyjęć był dla odwołującej się niespodziewany i nieprzewidywany. Dowiedziała się o tym na krócej niż 7 dni przed 10 sierpnia 2020 roku, czyli dniem, w którym dziecko miało pójść do żłobka.

Powołując się na poglądy doktryny Sąd Rejonowy wskazał, że za nieprzewidziane zamknięcie żłobka, przedszkola lub szkoły, do których uczęszcza dziecko, uważa się takie zamknięcie tych placówek, o którym ubezpieczony został zawiadomiony w terminie krótszym niż 7 dni przed dniem ich zamknięcia. Wobec tego spełniona jest przesłanka nieprzewidzianego zamknięcia żłobka, wiek dziecka również uprawnia odwołującą się do otrzymania zasiłku opiekuńczego w związku z koniecznością opieki nad dzieckiem. Jednocześnie w okresie od 10 sierpnia 2020 roku do 28 sierpnia 2020 roku nie było żadnego innego dorosłego domownika, który zamiast odwołującej się mógł się zająć opieką nad jej dzieckiem. Spełnione są więc wszystkie przesłanki przyznania jej zasiłku opiekuńczego za okres od 10 sierpnia 2020 roku do 28 sierpnia 2020 roku, na podstawie art. 32 ustawy zasiłkowej.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. 26 maja 2021 r. złożył apelację od powyższego wyroku, zaskarżając go w całości i zarzucając mu naruszenie:

1. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dokonanie dowolnej oceny zgromadzonych w sprawie dowodów i przyjęcie, że w przedmiotowej sprawie doszło od 10 sierpnia 2020 r. do nieprzewidzianego zamknięcia żłobka, do której uczęszczał syn odwołującej;
2. art. 32 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa poprzez jego zastosowanie i przyjęcie, że w przedmiotowej sprawie doszło do spełnienia się przesłanki nieprzewidzianego zamknięcia żłobka, do którego uczęszczało dziecko odwołującej, podczas gdy jeszcze 13 października nie doszło do podpisania umowy w zakresie uczęszczania dziecka odwołującej do żłobka i nie można stwierdzić, że w spornym okresie dziecko faktycznie uczęszczało do żłobka.

W oparciu o powyższe pełnomocni organu rentowego wniosła o zmianę skarżonego wyroku w całości i oddalenie odwołania oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu apelacji pełnomocnik ZUS powołała się na wiadomość mailową z 13 października, z której wynika, że w tym dniu nie doszło jeszcze do podpisania przez odwołującą umowy ze żłobkiem w zakresie sprawowania opieki nad dzieckiem. Zatem w przedmiotowej sprawie nie można przyjąć, że dziecko odwołującej w spornym okresie od 10 sierpnia 2020 r. do 28 sierpnia 2020 r. uczęszczało do żłobka, gdyż brak dokumentu statuującego taki stan rzeczy. Wprawdzie placówki takie jak żłobki i przedszkola przyjmują różne możliwości i terminy podpisywania umów, jednakże w większości możliwe jest podpisanie umowy po uzyskaniu informacji o zakwalifikowaniu dziecka do placówki. Odwołująca już od lipca 2020 roku miała informację o zakwalifikowaniu dziecka do dalszego pobytu, jednak przez ponad 3 miesiące nie podpisała umowy z placówką (apelacja k. 21-22 a.s.).

W odpowiedzi na apelację z 29 czerwca 2011 r. odwołująca się **M.Ś.** wniosła o jej oddalenie, a ponadto o zobowiązanie (...)

w O. o przedstawienie dokumentów rekrutacyjnych na fakt uczęszczania przez jej syna w spornym okresie – w odpowiedzi na zarzuty organu rentowego. Odnosząc się do zarzutów apelacji odwołująca wskazała, że podpisanie umowy ze żłobkiem na uczęszczanie jej syna

w roku szkolnym 2020/2021 było niemożliwe z powodu limitów przyjęć do grup żłobkowych wprowadzonych przez rząd z powodu epidemii SARS COV 2 i w konsekwencji niemożliwości uczęszczania dziecka do grupy żłobkowej, do której wcześniej został przyjęty, a ponadto faktu kwarantanny w tej grupie. Żłobek był zamknięty w okresie

wakacyjnym przez lipiec 2020 roku aż do 7 sierpnia 2020 r., dodatkowo zaś odwołująca wraz z rodziną pozostawali w izolacji

z uwagi na pozytywny test zakażenia SARS COV 2. W ocenie odwołującej kluczowym jest,

że z powodu przerwy wakacyjnej żłobek był zamknięty w lipcu 2020 roku do 7 sierpnia

2021 r., a więc nie było fizycznie możliwe podpisanie jakiejkolwiek nowej umowy co do sprawowania opieki. Następnie od 10 sierpnia 2020 r. do 28 sierpnia 2020 r. obowiązywały limity sanitarne dotyczące uczęszczanie dzieci do żłobka (odpowiedź na apelację k. 31-33 a.s.).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Na wstępie wymaga zaznaczenia, że postępowanie apelacyjne ma merytoryczny charakter i jest dalszym ciągiem postępowania rozpoczętego przed sądem pierwszej instancji. Zgodnie z treścią art. 378 § 1 k.p.c., sąd drugiej instancji rozpoznaje sprawę w granicach apelacji; w granicach zaskarżenia bierze jednak z urzędu pod uwagę nieważność postępowania. W ugruntowanym orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się, że sformułowanie „w granicach apelacji” wskazane w tym przepisie oznacza, iż sąd drugiej instancji między innymi rozpoznaje sprawę merytorycznie w granicach zaskarżenia, dokonuje własnych ustaleń faktycznych, prowadząc lub ponawiając dowody albo poprzestaje na materiale zebrany w pierwszej instancji, ustala podstawę prawną orzeczenia niezależnie od zarzutów podniesionych w apelacji oraz kontroluje poprawność postępowania przed sądem pierwszej instancji, pozostając związany zarzutami przedstawionymi w apelacji, jeżeli są dopuszczalne, ale biorąc z urzędu pod uwagę nieważność postępowania, orzeka co do istoty sprawy stosownie do wyników postępowania. Dodatkowo należy wskazać, iż dokonane przez sąd pierwszej instancji ustalenia faktyczne, sąd drugiej instancji może podzielić i uznać za własne. Może również zmienić ustalenia faktyczne stanowiące podstawę wydania wyroku sądu I instancji, i to zarówno po przeprowadzeniu postępowania dowodowego, jak i bez przeprowadzenia postępowania dowodowego uzasadniającego odmienne ustalenia, chyba że szczególne okoliczności wymagają ponowienia lub uzupełnienia tego postępowania (por. uchwały składu 7 sędziów Sądu Najwyższego: z 31 stycznia 2008 r., III CZP 49/07; z 23 marca 1999 r., III CZP 59/98; wyroki Sądu Najwyższego: z 11 kwietnia 2006 r., I PK 169/05; z 8 października 1998 r., II CKN 923/97; z 7 czerwca 2018 r., II PK 89/17).

Apelacja organu rentowego skupiła się na podważeniu ustaleń faktycznych stanowiących podstawę wyrokowania. W ocenie organu w przedmiotowej sprawie nie można przyjąć, że dziecko odwołującej w spornym okresie od 10 do 28 sierpnia 2020 r. uczęszczało do żłobka z uwagi na brak dokumentu potwierdzającego taki stan rzeczy, a w konsekwencji brak podstaw do przyjęcia, że w sprawie doszło do nieprzewidzianego zamknięcia żłobka i tym samym ziszczenia się przesłanki do zastosowania art. 32 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy zasiłkowej. Odnosząc się do zgłaszanych przez organ rentowy zarzutów Sąd Okręgowy uznał za konieczne uzupełnienie materiału dowodowego. W tym też kontekście, w trybie art. 382 k.p.c. Sąd przychylił się do zgłoszonego w odpowiedzi na apelację wniosku odwołującej o zobowiązanie (...) w O. do przedstawienia dokumentów rekrutacyjnych na rok (...) oraz umowy o sprawowanie opieki na rok 2019/2020 dotyczących syna odwołującej J. Ś. na fakt uczęszczania do ww. żłobka w spornym okresie.

Wykonując zobowiązanie dyrektor (...) w O. w piśmie z 3 sierpnia 2021 r. złożyła wyjaśnienia dotyczące funkcjonowania ww. placówki w 2020 roku oraz kopię umowy cywilnoprawnej zawartej między tą placówką, a odwołującą. Na podstawie powyższego Sąd Okręgowy ustalił, że w dniu 21 maja 2019 r. odwołująca wraz z mężem zawarła umowę cywilnoprawną ze (...) w O., na podstawie której żłobek zobowiązał się do sprawowania funkcji opiekuńczo-wychowawczo-edukacyjnych oraz żywienia dziecka odwołującej na terenie placówki (§ 1, § 2 umowy). Umowa miała obowiązywać od dnia 1 września 2019 r. do dnia 31 sierpnia 2020 r., z wyłączeniem lipca (§ 17 umowy) (k. 43-44 a.s.).

Sąd Okręgowy uwzględnił również informacje płynące ze wspomnianych wyżej wyjaśnień dyrektor (...) w O. w piśmie z 3 sierpnia 2021 r. (k. 41-42 a.s.). Wynika z nich, że od 13 marca 2020 r. do 24 maja 2020 r. działalność (...) w O. związana z udziałem dzieci i ich rodziców lub opiekunów została zawieszona.

Od 25 maja 2020 r. nastąpił powrót z ograniczeniem liczby dzieci możliwych do przyjęcia zgodnie z obowiązującymi wytycznymi Głównego Inspektora Sanitarnego z 4 maja 2020 r. dla przedszkoli, oddziałów przedszkolnych w szkole

podstawowej i innych form wychowania przedszkolnego oraz instytucji opieki nad dziećmi w wieku do lat 3, wydanych na podstawie art. 8a ust. 5 pkt 2 ustawy z dnia 13 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz wytycznymi Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z 30 kwietnia 2020 r. dla instytucji opieki nad dziećmi do lat 3. Z obowiązujących wytycznych wynikało, że decyzje o przyjęciu dziecka do żłobka miał podejmować dyrektor żłobka zgodnie z ograniczeniami wprowadzonymi przez rząd z kryterium pierwszeństwa wynikającymi z wytycznych. Pierwszeństwo w przyjęciu do żłobka miały dzieci, których rodzice oboje pracują i nie mają możliwości pogodzenia pracy z opieką w domu, a ponadto w pierwszej kolejności miały być przyjmowane dzieci pracowników systemu ochrony zdrowia, służb mundurowych, pracowników handlu i przedsiębiorstw produkcyjnych realizujących zadania związane z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19 oraz pracownicy sektora opieki nad dziećmi. W treści pisma wskazano również, że J. Ś. nie został przyjęty do żłobka w limicie wprowadzonym przez rząd i obowiązującym od 25 maja 2020 r. do 31 sierpnia 2020 r. z powodu braku miejsc.

W ocenie Sądu Okręgowego powyższe dowody i wyjaśnienia należało ocenić jako wiarygodne i nie budzące zastrzeżeń. Potwierdzały przy tym – i w tym też zakresie zgłaszane przez organ rentowy wątpliwości należało uznać za dostatecznie wyjaśnione – że J. Ś. formalnie uczęszczał do (...) w O. w okresie od 1 września 2019 r. do 31 sierpnia 2020 r. Fakt powyższego wynika jednoznacznie z przedłożonej do akt sprawy umowy cywilnoprawnej, w której wskazano jako okres obowiązywania powyższy okres. Pozwala to zatem na przyjęcie, że w okresie spornym od 10 do 28 sierpnia 2020 r. J. Ś. formalnie uczęszczał do wyżej wymienionego żłobka, jednak faktycznie takiej możliwości nie miał z uwagi na brak miejsc spowodowany wprowadzonymi limitami przyjęć. Powyższy dokument stanowi formalne potwierdzenie faktu uczęszczania do żłobka przez syna odwołującej, J. Ś., w spornym okresie od 10 sierpnia 2020 r. do 28 sierpnia 2020 r.

W świetle powyższego Sąd Okręgowy zważył, iż zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c., choć zasadny w zakresie w jakim prowadził do konieczności uzupełnienia materiału dowodowego, ostatecznie nie miał wpływu na istotę rozstrzygnięcia. Przepis ten narzuca sądy obowiązek stosowania takiego rozumowania przy analizie materiału dowodowego, który jest zgodny z wymogami wyznaczonymi przepisami prawa procesowego, doświadczeniem życiowym oraz regułami logicznego myślenia; Sądy są obowiązane rozważyć materiał dowodowy w sposób bezstronny, racjonalny i wszechstronny jako całość, dokonując wyboru określonych środków dowodowych i ważąc ich moc oraz wiarygodność, a także odnosząc je do pozostałego materiału dowodowego. Podniesienie skutecznego zarzutu naruszenia przez sąd swobodnej oceny dowodów wymaga więc udowodnienia, że powyższe okoliczności nie zachodzą (por. Sąd Najwyższy m. in. w orzeczeniach: z dnia 10 czerwca 1999 r., II UKN 685/98 z dnia 23 stycznia 2001 r., IV CKN 970/00; z dnia 12 kwietnia 2001 r., II CKN 588/99;

z dnia 10 stycznia 2002 r., II CKN 572/99). Na tle powyższego należało zwrócić uwagę,

że kwestionowane przez ZUS ustalenia w znacznej mierze zostały dokonane przez Sąd Rejonowy w oparciu o dowód z przesłuchania odwołującej, co samoistnie mogło budzić wątpliwości co do prawidłowości zastosowania reguły wynikającej z art. 233 § 1 k.p.c. Niemniej jednak uzupełnienie postępowania dowodowego w toku niniejszego postępowania pozwoliło na pozytywną weryfikację zeznań odwołującego w zakresie wskazywanych przez nią okoliczności związanych z faktem uczęszczania przez jej syna J. Ś. do żłobka w spornym okresie oraz faktem zamknięcia żłobka w dniu 10 sierpnia 2020 r. – a tym samym okoliczności mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Z tej perspektywy Sąd Okręgowy ocenił ustalenia dokonane przez Sąd Rejonowy jako prawidłowe, nie znajdując podstaw do ich kwestionowania.

Konsekwencją powyższego było stwierdzenie braku uchybień w zakresie zastosowania prawa materialnego. Zgodnie z art. 32 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r.

o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1133) zasiłek opiekuńczy przysługuje ubezpieczonemu zwolnionemu od wykonywania pracy z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem w wieku do ukończenia 8 lat w przypadku m. in. nieprzewidzianego zamknięcia żłobka, klubu dziecięcego, przedszkola lub szkoły, do których dziecko uczęszcza. Jak sygnalizowano wyżej, stanowisko organu rentowego przyjęte za podstawę argumentacji wywiedzionego środka zaskarżenia koncentrowało się na podkreśleniu, iż na dzień 13 października 2020 r. nie doszło do podpisania umowy w zakresie uczęszczania

dziecka odwołującej do żłobka, a tym samym nie można stwierdzić, by w spornym okresie dziecko do żłobka faktycznie uczęszczało.

Ta sporna okoliczność została jednak wyjaśniona w wskutek uzupełnienia materiału dowodowego w niniejszym postępowaniu, z którego wynika, że w spornym okresie odwołującą i (...) w O. łączyła umowa cywilnoprawna, na podstawie której dziecko odwołującej uczęszczało do żłobka do dnia 31 sierpnia 2021 r. Na obecnym etapie sprawy za w zasadzie bezsporną należało z kolei uznać przesłankę nieprzewidzianego zamknięcia żłobka. Z zeznań odwołującej wynika, że dopiero w dniu 7 sierpnia 2020 r. powzięła informację o wprowadzeniu w żłobku limitów miejsc w związku z sytuacją epidemiologiczną w kraju oraz o tym, że z uwagi na te limity jej dziecko aktualnie nie może zostać przyjęte. Równie bezspornym, gdyż i tego ustalenia organ rentowy nie kwestionował, jest fakt, iż w spornym okresie w gospodarstwie domowym odwołującej się nie było innego dorosłego domownika, który mógłby się zająć opieką nad dzieckiem.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy nie podzielił prezentowanej w apelacji argumentacji organu rentowego, uznając, że wyrok wydany przez sąd I instancji zawiera trafne i odpowiadające prawu rozstrzygnięcie. Zdaniem Sądu w okolicznościach przedmiotowej sprawy nie występują przesłanki zaskarżenia mogące ten wyrok wzruszyć. Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, o czym orzekł w jak w pkt 1 sentencji wyroku.